

PUBLICATIEBLAD

MINISTERIËLE REGELING, met algemene werking, van de 31ste mei 2013, ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelasting¹ (Ministeriële regeling ex-patriates 2013)

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

Overwegende:

dat het wenselijk is de Beschikking ex-patriates 1998², strekkende tot versoepeling van de regels ter zake van de heffing van de loonbelasting en de inkomstenbelasting met het oog op de vergemakkelijking van het aantrekken van buitenlandse deskundige werknemers voor de Nederlands-Antilliaanse arbeidsmarkt, te vervangen door een nieuwe regeling met het oog op de vergemakkelijking van het aantrekken van dergelijke werknemers voor de Curaçaose arbeidsmarkt;

HEEFT BESLOTEN:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. ex-patriate : de werknemer die direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling in Curaçao gedurende een aaneengesloten periode van ten minste vijf jaar in het buitenland heeft gewoond;
- b. werkgever : de inhoudingsplichtige, bedoeld in artikel 4, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976.

Artikel 2

1. Deze regeling is van toepassing op de ex-patriate:
 - a. die een opleiding op wetenschappelijk of hoger beroepsopleidingsniveau met een diploma heeft afgerond en ten minste vijf jaar relevante werkervaring heeft; en
 - b. die een bruto loon van zijn werkgever geniet van tenminste NAf 150.000,-- per jaar; en
 - c. wiens specifieke deskundigheid op de lokale arbeidsmarkt niet of in beperkte mate beschikbaar is.
2. Bij een nettoloonafpraak dient het netto loon verhoogd met de daarover berekende

¹ P.B. 2001, no. 89, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2013, no. 50

² P.B. 1998, no. 228, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2009, no. 63

loonbelasting te voldoen aan de grens gesteld in het eerste lid, onderdeel b.

Artikel 3

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 worden niet tot het loon van de ex-patriate gerekend de in verband met zijn dienstbetrekking genoten:
 - a. beloningen in natura voor zover die gezamenlijk per kalenderjaar niet meer dan NAf 15.000,-- bedragen;
 - b. vergoedingen ter dekking van kosten gemaakt ten behoeve van het bezoeken van scholen in Curaçao, alsmede gelijkwaardige onderwijsinstellingen in het buitenland, tot een maximum per kind van NAf 25.000,-- per kalenderjaar;
 - c. vergoedingen ter dekking van de reiskosten verbonden aan de uitzending en repatriëring van de werknemer en diens gezin:
 - 1° voor een alleenstaande tot een maximum van NAf 4.000,--;
 - 2° voor een echtpaar zonder kinderen tot een maximum van NAf 8.000,--;
 - 3° voor een echtpaar met kinderen tot een maximum van NAf 12.000,--;
 - d. vergoedingen ter dekking van de hotelkosten gedurende maximaal twee maanden na de aankomst van de werknemer in Curaçao:
 - 1° voor een alleenstaande tot een maximum van NAf 10.000,--;
 - 2° voor een echtpaar zonder kinderen tot een maximum NAf 15.000,--;
 - 3° voor een echtpaar met kinderen tot een maximum van NAf 21.000,--;
 - e. vergoedingen ter dekking van de herinrichtingskosten bij vestiging in Curaçao tot een maximum van twee maanden bruto loon en tot een maximum van NAf 12.000,--;
 - f. vergoedingen ter dekking van kosten verbonden met de huur van een vervoermiddel bij aankomst van de werknemer in Curaçao gedurende maximaal 2 maanden tot een maximum van NAf 2700,-- per maand.
2. De bedragen, genoemd in het eerste lid, onderdelen a en b worden naar tijdsgelang toegepast indien de dienstbetrekking in de loop van een jaar aanvangt of eindigt.

Artikel 4

Indien de werkgever de door de werknemer verschuldigde loon- of inkomstenbelasting voor zijn rekening neemt, vindt geen brutering van het loon plaats indien tussen de werknemer en werkgever schriftelijk een netto loon is overeengekomen.

Artikel 5

1. Op schriftelijk verzoek van de werkgever wordt de werknemer voor een periode van 5 jaar, te rekenen vanaf de eerste dag van de tewerkstelling, aangemerkt als ex-patriate in de zin van deze regeling. Het verzoek van de werkgever wordt mede ondertekend door de werknemer.
2. Indien de werkgever vóór het verstrijken van de periode, genoemd in het eerste lid, aannemelijk maakt dat tengevolge van een voortdurend gebrek aan specifieke deskundigheid op de arbeidsmarkt het noodzakelijk is dat de tewerkstelling van de ex-patriate wordt verlengd, kan de termijn, genoemd in het eerste lid, eenmalig worden verlengd met maximaal 5 jaar.

3. Het verzoek, bedoeld in het tweede lid, moet onder overlegging van een afschrift van de beschikking, bedoeld in artikel 6, eerste lid, worden ingediend bij de Inspecteur.

Artikel 6

1. Het verzoek, bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt door de werkgever binnen drie maanden na aanvang van de tewerkstelling van de ex-patriate in Curaçao bij de Inspecteur ingediend. De Inspecteur beslist op het verzoek bij beschikking.
2. Het verzoek bevat de volgende gegevens van de werknemer:
 - a. het curriculum vitae;
 - b. afschriften van relevante diploma's, cijferlijsten en getuigschriften;
 - c. afschriften van de werk- en verblijfsvergunning;
 - d. afschrift van de arbeidsovereenkomst; en
 - e. een overzicht van de toegekende vergoedingen en beloningen in natura.
3. De werknemer wordt als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling, met dien verstande dat bij overschrijding van de termijn, genoemd in het eerste lid, de werknemer niet eerder als ex-patriate wordt aangemerkt dan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is gedaan.
4. Als bij het indienen van het verzoek de vergunning, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, niet kan worden overgelegd, wordt - indien aan de overige voorwaarden is voldaan - de werknemer als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling voor een periode van één jaar.
5. De periode van één jaar wordt verlengd tot en met vijf jaar indien vóór het verstrijken van het jaar de werk- en verblijfsvergunning aan de Inspecteur wordt overgelegd.

Artikel 7

1. Deze regeling vindt niet langer toepassing indien de dienstbetrekking van de ex-patriate is beëindigd.
2. De werkgever is gehouden binnen een maand na beëindiging van de dienstbetrekking met de ex-patriate dit kenbaar te maken aan de Inspecteur.

Artikel 8

1. Indien de ex-patriate van werkgever verandert, kan op verzoek van de nieuwe werkgever de werknemer opnieuw als ex-patriate worden aangemerkt voor het nog niet verstreken gedeelte van de periode, genoemd in artikel 5, eerste of tweede lid, mits de periode tussen de beëindiging van de oorspronkelijke dienstbetrekking en de aanvang van de opvolgende dienstbetrekking niet meer dan drie maanden bedraagt en de opvolgende werkgever kan aantonen dat de regeling op de werknemer van toepassing is geweest, alsmede wie de voormalige werkgever van de werknemer is.
2. De termijn, genoemd in artikel 5, eerste of tweede lid, wordt verlengd met de termijn die aanvangt met het einde van de vorige dienstbetrekking en eindigt met de dag van de tewerkstelling bij de nieuwe werkgever, maar met maximaal drie maanden.
3. Het verzoek dient bij de Inspecteur ingediend te worden binnen drie maanden na de aanvang van de tewerkstelling bij de nieuwe werkgever. Bij overschrijding van de termijn van drie

maanden in de vorige volzin, wordt de werknemer niet eerder als ex-patriate aangemerkt dan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is ingediend.

Artikel 9

1. Deze regeling laat onverlet de formele verplichtingen en sancties ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976³ met betrekking tot het inhouden en de afdracht van de loonbelasting, en de formele verplichtingen en sancties, bedoeld in de Algemene landsverordening Landsbelastingen.
2. De werkgever is gehouden duidelijk gespecificeerd de bestanddelen van het loon aan te geven, alsmede de beloningen in natura en die in contanten, bedoeld in artikel 4.

Artikel 10

1. De maximale boete, bedoeld in artikel 21 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt opgelegd aan degene die:
 - a. de verplichtingen of voorwaarden gesteld bij deze regeling geheel of gedeeltelijk niet naleeft;
 - b. opzettelijk onjuiste informatie verschaft met betrekking tot voor deze regeling relevante zaken;
 - c. nalaat inlichtingen te verschaffen die voor de uitvoering van deze regeling noodzakelijk zijn.
2. Indien één of meer van de feiten, genoemd in het eerste lid, zich voordoet worden de artikelen 3, 4, en 8 geacht nimmer van toepassing te zijn geweest ten aanzien van de desbetreffende werknemer.

Artikel 11

Artikel 9, eerste tot en met vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 is, voor zover het betreft de categorie beroepskosten, niet van toepassing op de werknemer die wordt aangemerkt als ex-patriate in de zin van deze regeling.

Artikel 12

1. De bepalingen van de Beschikking ex-patriates 1998 blijven van toepassing op verzoeken die zijn ingediend tot de datum van bekendmaking van deze regeling.
2. De bepalingen van deze regeling zijn van toepassing op verzoeken om verlenging als bedoeld in artikel 5, tweede lid, waarvan de termijn, bedoeld in artikel 5, eerste lid, verstrijkt na de datum van bekendmaking van deze regeling.
3. Voor de toepassing van artikel 8, derde lid, wordt een verzoek geacht tijdig gedaan te zijn indien dit betrekking heeft op een vóór de datum van bekendmaking van deze regeling aangevangen nieuwe dienstbetrekking en dit verzoek binnen drie maanden na de datum van

³ P.B. 1975, no. 254, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2013, no. 50

bekendmaking van deze regeling bij de Inspecteur wordt ingediend. Artikel 8, derde lid, tweede volzin is in dit geval niet van toepassing.

Artikel 13

1. De Beschikking ex-patriates 1998 wordt ingetrokken.
2. De door de Inspecteur krachtens de Beschikking ex-patriates 1998 afgegeven beschikkingen, blijven tot de daarin vermelde einddatum van kracht.

Artikel 14

Deze regeling treedt in werking met ingang van de datum van bekendmaking.

Artikel 15

Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling ex-patriates 2013.

Gegeven te Willemstad, 31ste mei 2013
De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM

Uitgegeven de 28ste juni 2013
De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

Nota van Toelichting behorende bij de Ministeriële regeling ex-patriates 2013.

I. Algemeen

Met het onderhavige regeling wordt uitvoering gegeven aan artikel 39, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen⁴.

Bij de Beschikking ex-patriates 1998 werd een regeling vastgesteld inzake belastingfaciliteiten ten behoeve van naar Nederlandse Antillen uitgezonden hooggekwalificeerde werknemers. Ondergetekende heeft, om de hierna volgende redenen, gemeend dat de tijd rijp is om een nieuwe regeling vast te stellen inzake de belastingfaciliteiten ten behoeve van naar Curaçao uitgezonden hooggekwalificeerde werknemers.

Door de uitspraak van de Raad van Beroep voor Belastingzaken van 25 maart 2009 (nr. 2007/0249) is de Beschikking ex-patriates 1998 bij P.B. 2009, no. 63 gewijzigd. De regels van overgangsrecht als gevolg van de in het vorengenoemde Publicatieblad doorgevoerde wijzigingen in de Beschikking ex-patriates 1998, zijn opgenomen in twee aanschrijvingen van 26 november 2009 en 7 mei 2010, no. 2301/RNA10. Daarnaast is de loongrens verduidelijkt in een afzonderlijke aanschrijving van 5 juli 2010, kenmerk 10/3356/RNA. Deze aanschrijvingen worden met de publicatie van deze regeling ingetrokken.

Geconstateerd is dat een aantal begrippen en formuleringen in de tekst van de Beschikking ex-patriates 1998 niet meer in lijn zijn met de hoedanigheid van Land die Curaçao heeft verkregen op 10 oktober 2010. Gewezen wordt bijvoorbeeld op artikel 1, eerste lid, van de Beschikking ex-patriates 1988, waar nog gesproken wordt van de Nederlandse Antillen. Bovendien zijn enkele wijzigingen in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943⁵, waarop deze regeling is gebaseerd niet verwerkt. Zo wordt in artikel 10 van de Beschikking ex-patriates 1998 naar een aantal artikelen van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 verwezen, die reeds zijn komen te vervallen. Tevens zijn in deze nieuwe regeling enkele aanvullende regels ter verduidelijking opgenomen. Verwezen wordt bijvoorbeeld naar artikel 8, tweede en derde lid. Dit alles tezamen is voldoende aanleiding geweest een nieuwe regeling in het leven te roepen.

II. Financieel

Aangezien er geen inhoudelijke wijzigingen beoogd zijn, zijn er geen financiële gevolgen aan deze regeling verbonden.

III. Artikelgewijze toelichting

Artikel 1

De vijfjaarstermijn is in de regeling opgenomen om te voorkomen dat personen die reeds hier woonachtig zijn door even naar het buitenland te reizen onder de werking van deze regeling kunnen worden gebracht, hetgeen in strijd is met de doel en strekking van de regeling.

Artikel 2

⁴ P.B. 2001, no. 89, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2013, no. 50

⁵ P.B. 2002, no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2013, no. 50

Artikel 2 geeft nadere voorwaarden waaraan de ex-patriate moet voldoen wil de regeling op hem van toepassing zijn. In dit artikel is duidelijk aangegeven in welke gevallen de regeling op iemand van toepassing kan zijn. De eerste eis ofwel onderdeel a van dit artikel stelt dat de werknemer een universitair diploma dan wel een hoger beroepsopleidingdiploma moet hebben behaald.

In de Beschikking ex-patriates 1998 is voor wat betreft de opleidingseisen die aan een werknemer worden opgelegd teneinde in aanmerking te kunnen komen voor de faciliteiten, bedoeld in die beschikking, bepaald dat de werknemer over een specifieke deskundigheid dient te beschikken op wetenschappelijk of hoger beroepsopleidingsniveau.

In de praktijk is gebleken dat onduidelijk is wat met de woorden "het beschikken over een specifieke deskundigheid op wetenschappelijk- of hoger beroepsopleidingsniveau" moet worden verstaan. Dientengevolge is deze opleidingseis om in aanmerking te komen voor de faciliteiten die deze regeling biedt, nog explicieter opgenomen. Alleen indien een opleiding op niveau van wetenschappelijk of hoger beroepsopleiding met een diploma is afgesloten, bestaat toegang tot de ex-patriate regeling.

Een volgende eis, eveneens genoemd in onderdeel a, betreft de relevante werkervaring. Hiermee wordt bedoeld werkervaring op het niveau van de nieuwe dienstbetrekking. Iemand die door een bedrijf op Curaçao als jurist wordt aangetrokken, moet 5 jaar ervaring op dat niveau hebben opgedaan bij een bedrijf in het buitenland. Werkervaring op een lager niveau, bijvoorbeeld de tijd die als stagiaire is doorgebracht, wordt niet als relevant aangemerkt. De omvang van de dienstbetrekking(en) die als relevant meetelt moet ook gelijkwaardig zijn aan de omvang van de nieuwe dienstbetrekking. Als de nieuwe dienstbetrekking wordt aangegaan voor 40 uur in de week dient gedurende 5 jaar, 40 uur per week werkervaring te zijn opgedaan. Iemand die 2,5 dagen per week heeft gewerkt, dient derhalve ten minste 10 jaar te hebben gewerkt, om aan deze eis te kunnen voldoen.

De tweede eis, opgenomen in onderdeel b, van dit artikel is dat de werknemer een loon geniet van ten minste NAf 150.000,-- per jaar. Om een eind te maken aan de onduidelijkheid omtrent de uitleg van dit bedrag, heeft ondergetekende besloten de inhoud van de aanschrijving van 5 juli 2010, kenmerk 10/3356/RNA, in de regeling te vermelden.

De loongrens betreft een bruto bedrag. Bij de toetsing dient te worden uitgegaan van het bruto loon van de ex-patriate. Voor de omvang van dat loon dient te worden aangesloten bij het loonbegrip in de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (hierna te noemen: "LLB"). Artikel 6, eerste lid, van de LLB bepaalt dat loon al hetgeen is onder welke naam of vorm ook uit een bestaande of vroegere dienstbetrekking wordt verkregen. Niet in geld verkregen loon wordt in aanmerking genomen naar zijn geldswaarde. Componenten van de beloning die op grond van artikel 6, derde lid, van de LLB en artikel 3 van deze regeling, die niet tot het fiscale loon gerekend worden, tellen niet mee bij de beoordeling van de hoogte van het loon.

Voor wat betreft de derde eis, zoals opgenomen in onderdeel c, wordt het volgende opgemerkt. De werknemer moet een werk- en verblijfsvergunning kunnen overleggen waaruit blijkt dat hij toestemming heeft om een bepaalde functie in Curaçao uit te oefenen. Indien hij een dergelijke vergunning kan overleggen, kan worden aangenomen dat een dergelijk persoon schaars is op de arbeidsmarkt alhier.

In het tweede lid is een bepaling opgenomen voor het geval een netto loon overeengekomen is. Indien de werkgever met de ex-patriate schriftelijk een netto loon is overeengekomen, hoeft dat loon op grond van artikel 4 van deze regeling niet te worden gebruteerd. Voor de toetsing aan de

NAf 150.000,-- loongrens mag uitsluitend het feitelijk door de werkgever voor zijn rekening genomen belastingbedrag worden meegenomen. Voor deze gevallen is bepaald dat het netto loon verhoogd dient te worden met de loonbelasting die voor rekening van de werkgever komt om vast te stellen of aan de bruto-loon-eis van het eerste lid, onderdeel b, is voldaan.

Artikel 3

Dit artikel noemt een vijftal specifieke vergoedingen (onderdelen b tot en met f) die niet in de belastingheffing zullen worden betrokken. Naast deze vergoedingen kan de werkgever zonder heffing van loonbelasting de ex-patriate tot een maximum van NAf 15.000,-- loon in natura doen toe komen (onderdeel a). Met betrekking tot de beloningen in natura wordt het volgende opgemerkt. Er mag nimmer sprake zijn van een uitkering in geld waarover de werknemer vrijelijk kan beschikken. Wanneer bijvoorbeeld een telefoonaansluiting op naam van de werknemer is gesteld – de werknemer is de overeenkomst met de telefoonaanbieder persoonlijk aangegaan - en de rekening geheel of gedeeltelijk bij de werkgever wordt gedeclareerd, wordt geen loon in natura genoten. Dat is wel het geval als de overeenkomst met de telefoonaanbieder door de werkgever is aangegaan. Bij deze overeenkomst treedt de werknemer slechts op als intermediair voor zijn werkgever.

De vergoedingen die de werkgever aan de werknemer verstrekt die niet in de belastingheffing worden betrokken, hebben betrekking op kosten in verband met zijn tewerkstelling en verblijf op Curaçao. De limitatieve opsomming van vergoedingen die vrijgesteld zijn, is beperkt tot die vergoedingen welke betrekking hebben op kosten die verband houden met de komst en de repatriëring van de werknemer. Een uitzondering is echter gemaakt voor de vergoedingen ter zake van de schoolkosten van de kinderen van de werknemer, om de werknemer met schoolgaande kinderen niet in een nadeliger financiële positie te plaatsen dan die zonder schoolgaande kinderen.

Voorts is in deze nieuwe regeling de omschrijving van de maximale bedragen geüniformeerd. Hiermee is geen wijziging bedoeld.

Ten slotte wordt in het tweede lid bepaald dat de bedragen in de onderdelen a en b naar tijdsgelang toegepast dienen te worden. Een naar tijdsgelang toepassing van de vrijstelling van de vergoedingen, genoemd in de onderdelen a en b wordt reeds toegepast in de praktijk. Derhalve wordt deze handelswijze thans duidelijkheidshalve neergelegd in deze wettelijke regeling.

Artikel 4

In dit artikel is expliciet opgenomen, dat geen brutering zal plaats vinden, voor zover met de werknemer een netto salaris is overeengekomen. Het betreft hier de situatie waarin de werkgever de door de werknemer over zijn loon verschuldigde loonbelasting voor zijn rekening neemt.

Artikel 5

Deze regeling bepaalt dat het verzoek schriftelijk door de werkgever wordt ingediend. Het verzoekschrift moet echter worden mede ondertekend door de werknemer.

Deze regeling kan onder voorwaarden verlengd worden. In de praktijk blijkt hieraan behoefte te bestaan.

Ongeacht de duur van het verblijf van de werknemer wordt indien aan de voorwaarden is voldaan de faciliteit altijd voor vijf jaren verleend. Het einde van de termijn van vijf jaren wordt berekend vanaf de datum van indiensttreding. Indien het verzoek later dan drie maanden na de indiensttreding wordt ingediend wordt de termijn met de reeds verstreken maanden ingekort. Bij verlenging kan de faciliteit voor een kortere termijn dan 5 jaar worden verleend.

Artikel 6

In deze regeling is een termijn van drie maanden opgenomen waarbinnen het verzoek dient te worden ingediend, wil men volledig gebruik kunnen maken van de 5-jaarsperiode. De termijn van drie maanden geeft de werkgever voldoende tijd om de regeling voor zijn werknemer aan te vragen. Indien deze termijn van drie maanden niet wordt nageleefd, gaat de beschikking pas in op de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is gedaan. Zoals onder artikel 5 reeds is vermeld wijzigt de einddatum hierbij niet.

Ook geeft dit artikel aan welke bescheiden moeten worden gevoegd bij de aanvraag. Gezien het feit dat het verkrijgen van een werk- en verblijfsvergunning enige tijd kan duren is hiermee rekening gehouden door te bepalen dat voormelde vergunning ook op een later tijdstip kan worden overlegd.

Artikel 7

Op het moment dat de arbeidsverhouding tussen de werkgever en de werknemer is verbroken, kan de in deze regeling opgenomen faciliteit niet meer worden toegepast op het loon van de desbetreffende werknemer aangezien geen aanleiding meer bestaat om de werkgever in de loonkosten tegemoet te komen.

Artikel 8

De opvolgende werkgever van de ex-patriate kan verzoeken de regeling van toepassing te verklaren op de ex-patriate voor de resterende termijn. In het geval dat de ex-patriate tijdens zijn dienstbetrekking met zijn oude werkgever gedurende twee jaar op grond van deze regeling als ex-patriate is aangemerkt, kan de opvolgende werkgever gedurende drie jaar van deze regeling gebruik maken. Hij dient echter te kunnen bewijzen dat de werknemer een ex-patriate is geweest en wie de voormalige werkgever was. Het spreekt voor zich dat de werknemer bij aanvang van zijn nieuwe dienstbetrekking nog steeds moet voldoen aan de in artikel 2 genoemde voorwaarden. De termijn die ligt tussen het einde van de oude dienstbetrekking en de indiensttreding bij de nieuwe werkgever mag niet meer dan drie maanden bedragen. Verstrijken meer drie maanden tussen de twee dienstbetrekkingen, dan komt de betreffende persoon niet meer in aanmerking voor de status van ex-patriate.

In het tweede lid wordt bepaald dat de termijn van vijf respectievelijk tien jaren genoemd in artikel 5 verlengd wordt met de termijn die ligt tussen de twee dienstbetrekkingen. Die termijn kan gelet op het eerste lid uiteraard niet langer dan drie maanden zijn.

Toegevoegd is de bepaling dat het verzoek tot overdracht van de ex-patriate status binnen drie maanden na de aanvang van de nieuwe dienstbetrekking moet worden ingediend. Hiermee wordt deze regeling gelijk aan die bij de eerste aanvraag. Dit laatste omdat het niet wenselijk is om de

eerste werkgever aan strikte regels te binden, terwijl de opvolgende werkgever onbeperkt de tijd zou hebben. Als het indienen van het verzoek te laat plaats vindt, gaat de overdracht pas in op de eerste van de maand volgend op de maand waarin het verzoek gedaan is en wordt de resterende termijn - dat is de termijn van vijf of tien jaren eventueel verlengd met maximaal drie maanden op grond van het tweede lid - met de verstreken maanden ingekort.

Artikel 11

De ratio van deze bepaling is te voorkomen dat de reeds gefacilieerde werknemer ook nog voor een aftrek van beroepskosten in aanmerking komt.

Artikel 12

Artikel 12 bevat overgangsbepalingen. De bepalingen van deze regeling zijn van toepassing op verzoeken die zijn ingediend na de datum van bekendmaking van deze regeling. Op verzoeken die zijn ingediend tot de datum van bekendmaking van deze regeling blijft de Beschikking ex-patriates 1998 van toepassing.

Tevens zijn de bepalingen van deze regeling, zoals hierboven reeds vermeld, van toepassing op verzoeken om verlenging als bedoeld in artikel 5, tweede lid, indien de vijfjaarstermijn is verstreken na de datum van bekendmaking van deze regeling. Ook hier geldt dat op reeds ingediende verzoeken de Beschikking ex-patriates 1998 van toepassing blijft. Op grond van artikel 5, tweede lid, moet een verzoek om verlenging gedaan worden vóór het verstrijken van de eerste termijn van vijf jaren.

Voor de wijzigingen in artikel 8 geldt een overgangsbepaling voor de gevallen dat de nieuwe dienstbetrekking vóór de bekendmaking van deze regeling aangevangen is. In die gevallen bestaat een termijn van drie maanden om het verzoek nog tijdig in te dienen. Hiermee wordt de termijn van drie maanden om het verzoek in te dienen met terugwerkende kracht geïntroduceerd, maar wordt alle 'oude' gevallen de gelegenheid geboden om tijdig een verzoek in te dienen. De korting van de termijn indien na de aanvang van de nieuwe dienstbetrekking meer dan drie maanden verstreken zijn, geldt niet voor deze gevallen. Voor alle gevallen dat de nieuwe dienstbetrekking aanvangt na de bekendmaking van deze regeling bedraagt de termijn op grond van artikel 8 drie maanden.

Artikel 13

In dit artikel wordt bepaald dat de Beschikking ex-patriates 1998 komt te vervallen. De aanschrijvingen ter uitvoering van die beschikking vervallen ook, omdat voor de nieuwe verzoeken deze regeling een allesomvattende regeling is. Voor reeds ingediende verzoeken blijven de aanschrijvingen van toepassing.

In het tweede lid wordt bepaald dat de door de Inspecteur onder de Beschikking ex-patriates 1998 afgegeven beschikkingen onverkort blijven gelden. Bij een verlenging van de termijn van de faciliteiten zoals opgenomen in de regeling, zullen de regels, zoals vastgelegd in deze nieuwe ministeriële regeling van toepassing worden verklaard.

Artikel 14

In dit artikel is de inwerkingtredingsbepaling opgenomen. Deze regeling heeft onmiddellijke werking.

De Minister van Financiën,
J.M.N. JARDIM